

Kort Nieuws

In deze rubriek een overzicht van recente gerechtelijke uitspraken en nieuwe wetgeving die op komst is, voor zover van belang voor Nederlanders in België

***Gerechtshof 's-Hertogenbosch 25 november 2011:
Hypotheekrenteaftrek voor grensarbeiders ook
mogelijk zonder keuzeregeling***

Op 18 april jl. heeft Rechtbank Breda bepaald dat het niet noodzakelijk is om te kiezen voor de fictieve binnenlandse belastingplicht, als iemand 90% of meer van zijn inkomen in Nederland verdient en daarop het saldo van de hypotheekrente in mindering wil brengen. Dit is een verwijzing naar een eerder arrest van het Europese Hof van Justitie (het Schumacker-arrest). Op basis daarvan moet een lidstaat aan een niet-ingezetene bepaalde aftrekposten die verband houden met de persoonlijke en gezinssituatie verlenen, als 90% of meer van het inkomen vanuit deze lidstaat wordt verdiend.

De staatssecretaris is in hoger beroep gegaan tegen deze uitspraak bij Gerechtshof 's-Hertogenbosch. Daarbij is de staatssecretaris echter wederom in het ongelijk gesteld. Ook het Gerechtshof is van mening dat hypotheekrenteaftrek, rekening houdend met de 90%-norm, ook mogelijk is zonder de keuzeregeling. Daarbij verwijst het Gerechtshof onder meer naar het Gielen-arrest van het Europese Hof van Justitie.

Hoewel deze uitspraak goed nieuws is voor vele mensen die in België wonen en in Nederland werken, zijn hiermee helaas nog niet alle vragen beantwoord. Eén van deze vragen is in de procedure wel aan de orde geweest, maar door het Gerechtshof niet beantwoord. Dat is namelijk de vraag in hoeverre Nederland rekening moet houden met de persoonlijke respectievelijk gezinssituatie van een belastingplichtige, als in België aftrek van hypotheekrente ook deels mogelijk is (bijvoorbeeld hypotheekrente als aftrek op het kadastraal inkomen in België).

Een andere vraag heeft betrekking op de zogeheten terugploeg- en inhaalregeling. Deze sancties kunnen optreden op het moment dat iemand niet langer opteert voor de keuzeregeling dan wel aftrek ter voorkoming van dubbele belasting vraagt in Nederland. Door de mogelijkheid om hypotheekrente in aftrek te brengen zonder de keuzeregeling, zoals door de rechter toegestaan, heeft een grensarbeider echter geen last van deze sancties. Wat echter als iemand in het verleden al geopteerd heeft, terwijl dat op basis van het 90%-criterium eigenlijk niet nodig geweest was, en hij op enig moment geconfronteerd wordt met de terugploeg- en/of inhaalregeling? Zijn deze sancties dan toch van toepassing of niet?

Voor het antwoord op dit soort vragen zullen we nog even geduld moeten hebben en is het wachten op nieuwe gerechtelijke uitspraken.

***Rechtbank Haarlem 18 november 2011: Aftrek
negatieve inkomsten uit eigen woning onder
keuzeregeling***

De keuzeregeling kwam ook aan de orde in een uitspraak van rechtbank Haarlem. Het gaat hier om een Nederlandse inwoner van Spanje, met salarisinkomsten uit zijn Nederlandse B.V. (60%) respectievelijk Zwitserse B.V. (40%) en aftrekposten voor zijn Spaanse woning en lijfrentepremies.

Op de eerste plaats wil de belastingplichtige dat zijn Nederlands belastbaar inkomen bepaald moet worden als het saldo van zijn Nederlandse inkomen, het negatieve inkomen van de eigen woning in Spanje en de lijfrentepremies. Dit zonder dat hij hiervoor een beroep hoeft te doen op de

keuzeregeling. Volgens de Rechtbank is deze redenering echter hier niet juist. Deze is immers niet in overeenstemming met de Schumackernorm uit eerdere jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie, namelijk dat iemand daarvoor ten minste 90% van zijn inkomen in Nederland moet verwerven. In dit geval wordt slechts 60% van het inkomen vanuit Nederland verdiend.

Daarnaast voert de belanghebbende aan dat, indien hij toch opteert voor de keuzeregeling, Nederland apart aftrek ter voorkoming van dubbele belasting moet verlenen voor enerzijds het Zwitserse inkomen en anders het (negatieve) Spaanse inkomen. Op deze manier leidt de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting voor het Zwitserse inkomen tot vermindering van de belastingheffing in Nederland, zonder dat het negatieve Spaanse inkomen daar invloed op heeft. Dit wordt ook wel een aftrek ter voorkoming 'per country' genoemd. Ook hier is de Rechtbank het niet mee eens. Daarbij is volgens de Rechtbank van belang dat de man geen (fiscaal) inwoner van Nederland is (voor het verdrag met Spanje). Daarom hoeft Nederland geen aftrek ter voorkoming van dubbele belasting te verlenen over het wereldinkomen, op de wijze zoals Nederland dit moet doen bij (echte) inwoners van Nederland.

***Gerechtshof 's-Gravenhage 6 september 2011:
Nederlands Antilliaanse vennootschap is geen
inwoner van Zwitserland***

Aan de orde is de vraag of een op de Nederlandse Antillen opgerichte vennootschap haar feitelijke leiding heeft verplaatst naar Zwitserland. Dit in verband met de plaatsing van aandelen door een in Nederland gevestigde vennootschap bij deze Nederlands-Antilliaanse vennootschap.

Deze zaak was al eerder aan de Hoge Raad voorgelegd. Deze had bepaald dat, ingevolge het belastingverdrag tussen Nederland en Zwitserland, op basis van de belastingwetgeving in Zwitserland moet worden bepaald of de vennootschap als inwoner van Zwitserland heeft te gelden. Hof 's-Gravenhage diende dit volgens de Hoge Raad te gaan beoordelen. Eerder heeft de Hoge Raad bepaald dat, indien een belastingplichtige in een buitenlandse staat als inwoner daadwerkelijk in de belastingheffing is betrokken, er van uitgegaan moet worden dat een vennootschap in dat land als inwoner aan de belastingheffing is onderworpen, tenzij de inspecteur aannemelijk maakt dat de gegevens op grond

waarvan de buitenlandse fiscus tot dat oordeel is gekomen, onjuist of onvolledig zijn.

Volgens Hof 's-Gravenhage is de vennootschap echter niet daadwerkelijk door Zwitserland als inwoner in de belastingheffing betrokken. Dit ondanks dat de Zwitserse belastingdienst een zogeheten woonplaatsverklaring had afgelegd en een rulingverzoek had ondertekend én ondanks dat de Zwitserse belastingdienst een aanslag had opgelegd. Evenmin brengt belanghebbende volgens het Hof bewijs in dat de bestuurders van de vennootschap de belangrijkste beslissingen in Zwitserland hebben genomen, ondanks kopieën van schriftelijke vastleggingen van bestuursvergaderingen in Zwitserland en van de daarin genomen besluiten.

***Europese Hof van Justitie 29 november 2011:
Exitheffing bij zetelverplaatsing is geoorloofd,
onmiddellijke invordering niet***

In het NederBelgisch Magazine van oktober jl. heb ik aandacht besteed aan de conclusie van de Advocaat-Generaal van het Europese Hof van Justitie van 8 september 2011 over de vraag of een exitheffing bij zetelverplaatsing al dan niet is toegestaan. Al vele jaren speelt de discussie of Nederland (en andere Europese landen) belasting mogen heffen over stille reserves (en goodwill) van een vennootschap, op het moment dat de zetel van de vennootschap wordt verplaatst naar een ander land, waarbij die reserves niet direct worden gerealiseerd. De Advocaat-Generaal was van mening dat de eindafrekeningsheffing moet worden uitgesteld tot aan het tijdstip waarop, indien geen zetelverplaatsing zou plaatsvinden, over de stille reserves belasting zou moeten worden betaald (bijvoorbeeld bij verkoop van de betreffende activa). Het Europese Hof van Justitie komt tot een andere uitspraak.

Volgens het Europese Hof mag Nederland op het moment van zetelverplaatsing de latente meerwaarden in vermogensbestanddelen van een vennootschap definitief vaststellen. Daarbij hoeft met later optredende waardeverminderingen geen rekening te worden gehouden. Wat echter niet is toegestaan, is om op het moment van zetelverplaatsing de belastingheffing over deze meerwaarden direct te innen. Daarbij mag Nederland wel zekerheid voor deze belastingheffing vragen in de vorm van bijvoorbeeld een bankgarantie. Doordat vennootschappen de belastingheffing bij zetelverplaatsing niet direct hoeven te betalen, kan het voor bedrijven gemakkelijker worden om hun activiteiten naar een ander EU-land te verplaatsen.

Tweede Kamer 17 november 2011: Aanpassing 30%-regeling per 1 januari 2012

In de nieuwsbrief van oktober jl. heb ik stil gestaan bij de wijzigingen in de 30%-regeling per 1 januari aanstaande. Bij de behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer, zijn op het laatste moment nog een aantal aanpassingen doorgevoerd. Zoals aangegeven gaat de eis van 'specifieke deskundigheid' ingevuld worden door een salarishnorm. Deze salarishnorm (exclusief de onbelaste vergoeding) zou ruim € 50.000 gaan bedragen. Voor wetenschappers en studenten geldt hierop een uitzondering. Dit bedrag is verlaagd naar € 35.000 exclusief vergoeding, ofwel € 50.000 inclusief vergoeding. Hoewel door de salarishnorm de specifieke deskundigheid niet meer aangetoond hoeft te worden, zal nog wel nagegaan moeten worden of deze specifieke deskundigheid schaars of niet aanwezig is. Daarnaast is bij de behandeling in de Tweede Kamer ervoor gekozen om de 30%-regeling voor nieuwe gevallen (na 1 januari 2012) niet meer tien jaar, maar maximaal acht jaar te laten gelden.

Europese Commissie 24 november 2011: Nederland heeft discriminerende tarieven in de schenk- en erfbelasting

Volgens de Nederlandse wetgeving worden in Nederland gelegen landgoederen geheel of gedeeltelijk vrijgesteld van schenk- en erfbelasting. Dit terwijl erfenissen of schenkingen van landgoederen die in andere landen van de Europese Economische Ruimte zijn gelegen volledig worden belast. De Europese Commissie heeft Nederland in september 2010 verzocht zijn wetgeving op dit punt aan te passen. Omdat Nederland hierop niet gereageerd heeft, heeft de Europese Commissie besloten om Nederland voor het Europese Hof van Justitie te dagen.

Hof 's-Gravenhage 19 oktober 2011: Bij beëindiging tijdelijk contract recht op bijzondere compensatieregeling grensarbeiders

Het huidige belastingverdrag tussen Nederland en België is sinds 1 januari 2003 van toepassing. In het vorige belastingverdrag tussen beide landen was de zogeheten grensarbeidersregeling opgenomen. Deze regeling bepaalde dat arbeidsinkomsten van een grensarbeider, in afwijking van de hoofdregel, niet in het werkland (België) maar toch in het woonland (Nederland) belast werden. Op grond van deze regeling kon dan bijvoorbeeld hypotheekrente alsnog in Nederland in aftrek gebracht worden. Bij invoering van het

huidige belastingverdrag is de grensarbeidersregeling vervallen en worden ook grensarbeiders voor hun arbeidsinkomsten in beginsel belast in het werkland (België).

Om grensarbeiders te compenseren voor de nadelen die als gevolg hiervan kunnen optreden, zijn er een tweetal compensatieregelingen gekomen, de algemene en de bijzondere. De eerste geldt in beginsel voor iedere grensarbeider, de tweede alleen voor een werknemer die tot 2003 onder de werking van de oude grensarbeidersregeling viel. De bijzondere compensatieregeling vervalt echter als iemand van werkgever verandert, tenzij sprake is van een bedrijfsovername of als iemand onvrijwillig wordt ontslagen en binnen zes maanden in de Belgische grensstreek een nieuwe dienstbetrekking aanvaardt.

In deze zaak gaat het om een zeevisser die als grensarbeider in België werkt. In overeenstemming met de Belgische wetgeving worden met zeevissers slechts contracten afgesloten voor een bepaalde tijd, namelijk steeds voor de duur van een zeereis. Van 2002 tot 2005 heeft belanghebbende meerdere van dit soort contracten met dezelfde rederij afgesloten. Vanaf 2005 sluit de zeevisser contracten af met andere rederijen. Volgens de inspecteur heeft belanghebbende dan echter vanaf 2005 geen recht meer op de bijzondere compensatieregeling, omdat de dienstbetrekking niet is beëindigd door ontslag, maar door het aflopen van een tijdelijk contract. De Rechtbank oordeelt echter dat het moment waarop de (eerste) rederij de samenwerking in 2005 definitief beëindigt, aangemerkt moet worden als een "volledig en onvrijwillig ontslag". Omdat de belanghebbende binnen de termijn van zes maanden een nieuwe dienstbetrekking heeft aanvaard (contracten met nieuwe rederijen heeft afgesloten), blijft hij volgens een eerdere uitspraak van Rechtbank Breda recht houden op toepassing van de bijzondere compensatieregeling. Gerechtshof 's-Gravenhage heeft deze beslissing van Rechtbank Breda nu bevestigd.

